

Art. 28. 1. Poseł ma prawo, na terenie całego kraju, do bezpłatnego przejazdu państwowymi środkami komunikacji oraz przelotów w krajowym przewozie lotniczym, a także do bezpłatnych przejazdów środkami masowej komunikacji miejskiej.

2. Właściwi ministrowie, za zgodą Prezydium Sejmu, określają szczegółowe warunki korzystania z tych uprawnień.

Art. 29. Posłowi wydaje się legitymację poselską. Prezydium Sejmu określa wzór legitymacji.

Art. 30. 1. Prezydium Sejmu udziela posłom niezbędnej pomocy w ich pracy, czuwa nad wykonywaniem przez posłów obowiązków poselskich, jak również nad wykonywaniem wobec posłów przez organy państwowe i inne jednostki organizacyjne obowiązków określonych w ustawie.

2. Kancelaria Sejmu zapewnia i organizuje właściwą obsługę posłów w wykonywaniu ich obowiązków oraz pomoc merytoryczną, zwłaszcza w zakresie dostępu do opracowań fachowych, literatury i ekspertyz, a także organizacyjne i materialno-techniczne warunki ich realizacji.

3. Zadania Prezydium Sejmu i Kancelarii Sejmu w zakresie wskazanym w ust. 1 i 2 określa szczegółowo regulamin Sejmu.

Art. 31. Prezydium Sejmu stwarza warunki do wykorzystywania przez Sejm i jego organy wiedzy i obywatelskiego doświadczenia byłych posłów.

Art. 32. 1. Kancelaria Sejmu zapewnia byłym posłom, w uzasadnionych przypadkach, pomoc socjalną.

2. Zasady i formy pomocy, o której mowa w ust. 1, określa Prezydium Sejmu.

Rozdział 6

Przepis końcowy.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

174

USTAWA

z dnia 31 lipca 1985 r.

o dostosowaniu przepisów niektórych ustaw określających funkcjonowanie gospodarki do uwarunkowań i potrzeb dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.

W celu umocnienia nowych zasad funkcjonowania gospodarki oraz usprawnienia mechanizmów reformy gospodarczej w dostosowaniu do obiektywnych uwarunkowań i potrzeb dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju stanowi się, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Jeżeli sprzedawca pobiera rażąco wysoką cenę, Minister do Spraw Cen może wydać decyzję nakładającą na niego obowiązek obniżenia ceny lub stosowania na czas określony, nie dłuższy niż rok, ceny regulowanej na inne towary lub inne usługi niż ustalone na podstawie art. 7.

2. Przez cenę rażąco wysoką rozumie się cenę znacznie przewyższającą ceny takich samych lub podobnych towarów w obrotach handlu zagranicznego bądź na rynku krajowym, z uwzględnieniem różnic w poziomie jakości.

3. Minister do Spraw Cen, w drodze rozporządzenia, określa zasady kwalifikowania ceny jako rażąco wysokiej oraz okres obowiązywania ceny obniżonej.”;

2) w art. 10 w ust. 1 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „w tym również

sprzedaży za pośrednictwem jednostek gospodarki uspołecznionej.”;

3) w art. 11:

a) w ust. 4 wyraz „ustalaniu” zastępuje się wyrazem „uzgadnianiu”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W kalkulacji, o której mowa w ust. 4, koszty produkcji towarów i świadczenia usług oblicza się według zasad i metod właściwych dla kosztów uzasadnionych (art. 4 ust. 12); zysk zawarty w tej kalkulacji stanowi wielkość wynikową do ceny umownej.”;

4) w art. 13:

a) w ust. 1:

— w pkt 2 po wyrazie „poza” dodaje się wyrazy „określonymi przez nią”,
— pkt 3 skreśla się,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister do Spraw Cen może:

1) wprowadzić okresowe, maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych na określone grupy towarów i usług,

2) wprowadzić obowiązek informowania przez jednostkę gospodarczą (sprzedawcę) okręgowych urzędów cen o zamiarze podwyższenia ceny umownej i regulowanej w terminie 21 dni przed datą wprowadzenia jej w życie,

- 3) określić zasady stosowania cen skupu, zbytu, hurtowych i detalicznych odpowiednio do szczebli obrotu towarowego.”
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Okręgowy urząd cen może w terminie 14 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, odroczyć dokonanie podwyżki ceny na okres nie dłuższy niż trzy miesiące. Złożenie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.”
- 5) w art. 14:
- a) w ust. 1 powołanie ust. 2 zastępuje się powołaniem ust. 1a, 2 i 3,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Marże urzędowe są marżami maksymalnymi.”
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W obrocie towarami, na które ustala się ceny umowne, są stosowane:
- 1) marże umowne, uzgodnione między zawierającymi umowę — producentem i jednostką handlową, albo
 - 2) marże wynikowe, stanowiące różnicę między ceną dla producenta a ceną pobieraną przez jednostkę handlową.”
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W razie uzgodnienia marży umownej jednostka handlowa nie może bez zgody producenta sprzedać towaru po cenie zawierającej marżę wyższą niż uzgodniona.”
- 6) w art. 15:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Sprzedawca ma obowiązek obniżyć cenę w razie:
- 1) pogorszenia jakości towaru i usługi w stosunku do norm przyjętych przy ustalaniu ceny,
 - 2) zmniejszenia ilości, masy lub objętości towaru w stosunku do norm przyjętych przy ustalaniu ceny bądź wykonania usługi w zakresie mniejszym od umówionego,
 - 3) umówienia się o cenę właściwą dla usługi z terminem wykonania przyspieszonym (usługa ekspresowa), a wykonania jej w terminie zwykłym.”
- b) w ust. 2 wyrazy „jakości towaru lub usługi” zastępuje się wyrazami „jakości, ilości, masy i objętości towaru oraz jakości, zupełności i terminowości wykonania usługi”;
- 7) w art. 16 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, w porozumieniu z Ministrem Spraw Cen, może określać towary przeznaczone do sprzedaży detalicznej, których oznaczenie ceną urzędową, regulowaną lub umowną może nastąpić w inny sposób niż bezpośrednio na towarze, lub towary nie wymagające oznaczenia ceną.”
- 8) w art. 19:
- a) w ust. 1 powołanie art. 13 ust. 1 zastępuje się powołaniem art. 13,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli nienależna kwota nie zostanie zwrócona nabywcy, a okoliczność tę stwierdzi organ przeprowadzający kontrolę cen, sprzedawca jest obowiązany, niezależnie od zobowiązania wobec nabywcy, wpłacić do budżetu państwa kwotę dodatkową w wysokości 150% kwoty nienależnej. Obowiązek ten ciąży na sprzedawcy również wtedy, gdy zwrócił on nabywcy kwotę nienależną po rozpoczęciu kontroli.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Inwestor będący jednostką gospodarki uspołecznionej przekazuje w całości do budżetu państwa otrzymaną od wykonawcy obiektów budowlanych i robót budowlanych kwotę nienależną.”
- d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Przepisy ust. 1—7 stosuje się odpowiednio w razie naruszenia przez sprzedawców porozumień w sprawach cen, zawieranych z nimi przez Ministra do Spraw Cen na podstawie odrębnych przepisów.”
- 9) w art. 23:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) opłat za najem lokali, opłat taryfowych za usługi pocztowe i telekomunikacyjne oraz innych opłat ustalanych na podstawie odrębnych ustaw”;
- b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) sprzedawcy lub sprzedaży — rozumie się przez to odpowiednio wykonawcę obiektu budowlanego i roboty budowlanej, wykonawcę prac geologicznych oraz wykonawcę usługi lub wykonanie obiektu budowlanego i roboty budowlanej, wykonanie prac geologicznych oraz świadczenie usługi.”
- Art. 2.** W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 9 przecinek na końcu skreśla się i dodaje wyrazy „oraz Naczelnej Rady Spółdzielczej i Centralnego Związku Rzemiosła.”;
 - 2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie „dochodowy” stawia się przecinek i dodaje pkt 5 w brzmieniu:
- „5) podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.”;
- 3) w art. 6 w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:
- „4) celów produkcyjnych, w wypadkach określonych przez Ministra Finansów w tabeli stawek podatku obrotowego.”;
- 4) w art. 15 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Minister Finansów ustala podlegającą publikacji tabelę (taryfę) stawek podatku obrotowego, z tym że w tabeli tej nie uwzględnia się stawek dla wyrobów przemysłu spirytusowego i drożdżowego, produktów ropopochodnych oraz metali szlachetnych i produktów z tych metali.”;
- 5) po art. 29 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Art. 29a. 1. Jednostki gospodarcze uiszczają podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, obciążający ich zysk do podziału.

2. Podstawę opodatkowania stanowi:

1) kwota wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów, przekraczająca kwotę określoną jako wolna od podatku zgodnie z art. 29b,

2) kwota wypłat nagród i premii z zysku do podziału, z nadwyżki bilansowej lub z innych nadwyżek dochodów nad wydatkami, przekraczająca kwotę stanowiącą iloczyn kwoty zysku i normatywnego wskaźnika udziału tych wypłat w zysku po opodatkowaniu.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, w wypadkach uzasadnionych potrzebą wzrostu zatrudnienia, może ustalać jako podstawę opodatkowania kwotę stanowiącą iloczyn przeciętnego zatrudnienia oraz nadwyżki przeciętnego wynagrodzenia ponad przeciętne wynagrodzenie wolne od podatku.

Art. 29b. Kwotę wolną od podatku, o której mowa w art. 29a ust. 2 pkt 1, ustala się jako sumę kwoty wolnej od podatku w roku poprzedzającym rok podatkowy oraz iloczynu tej kwoty i wyrażonego procentowo wzrostu lub spadku produkcji sprzedanej netto, skorygowanego współczynnikami określającymi możliwości wzrostu wynagrodzeń w stosunku do zmian wielkości produkcji.

Art. 29c. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia:

1) ustala:

a) wysokość współczynnika, o którym mowa w art. 29b,

b) zasady ustalania wskaźnika, o którym mowa w art. 29a ust. 2 pkt 2,

c) wysokość podatku według skali progresywnej od 40 do 500% w odniesieniu do opodatkowania wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów oraz od 100 do 400% w odniesieniu do opodatkowania wypłat nagród i premii,

d) zasady pomniejszania podstawy opodatkowania z tytułu sprzedaży eksportowej oraz oszczędności w zużyciu surowców i materiałów,

2) może dla niektórych jednostek gospodarczych w dostosowaniu do specyficznych warunków działania:

a) wprowadzić inny niż produkcja sprzedana netto miernik o podobnym charakterze,

b) ustalić inne niż określone w art. 29b zasady ustalania kwoty wolnej od

podatku oraz stawki podatku dostosowane do tych zasad.

Art. 29d. Rada Ministrów może określać w centralnym planie rocznym zakres, warunki i wysokość dodatkowych kwot wolnych od podatku.

Art. 29e. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określa:

1) zasady ustalania wynagrodzeń wolnych od podatku z tytułu uruchamiania nowych zdolności produkcyjnych oraz usługowych,

2) składniki wynagrodzeń, które z uwagi na ograniczoną zależność od zmian w poziomie produkcji oraz usług podlegają wyłączeniu przy ustalaniu kwot wynagrodzeń stanowiących podstawę opodatkowania,

3) szczegółowe zasady ustalania kwot wynagrodzeń stanowiących podstawę opodatkowania oraz określających je wskaźników i normatywów,

4) szczegółowe zasady obliczania wysokości podatku oraz terminy i tryb jego płatności.

2. Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, ustala szczegółowe zasady obliczania produkcji sprzedanej netto.

Art. 29f. 1. Jednostki gospodarcze, w których kwota wypłaconych wynagrodzeń w ciężar kosztów w roku podatkowym jest niższa od kwoty wolnej od podatku, mogą utworzyć rezerwę na wynagrodzenia do wysokości tej różnicy, obciążając koszty działalności roku podatkowego.

2. Wypłaty dokonywane z rezerwy na wynagrodzenia nie podlegają podatkowi od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Art. 29g. 1. Zwalnia się od podatku:

1) jednostki gospodarcze utworzone na podstawie porozumień między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządami obcych państw (art. 1 ust. 1 pkt 4 i 5), jeżeli wynika to z tych porozumień,

2) spółdzielnie mieszkaniowe,

3) centralne związki spółdzielcze, Naczelną Radę Spółdzielczą i Centralny Związek Rzemiosła, z wyłączeniem działalności gospodarczej,

4) organizacje polityczne, społeczne i zawodowe, z wyłączeniem działalności gospodarczej.

2. Spółdzielnie inwalidów i ich związki w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, spółdzielnie niewidomych oraz zakłady szkoleniowo-produkcyjne Polskiego Związku Głuchych przekazują

kwoty podatku na właściwe scentralizowane fundusze ochrony pracy oraz zatrudnionych w tych jednostkach i ich związkach, tworzone przez Centralny Związek Spółdzielni Inwalidów, Centralny Związek Spółdzielni Niewidomych i Polski Związek Głuchych.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określać jednostki gospodarcze przekazujące kwoty podatku na scentralizowane rachunki oraz zasady ich wykorzystywania.

Art. 29h. W 1986 r. jako kwotę wolną od podatku w roku poprzedzającym rok podatkowy, o której mowa w art. 29b, przyjmuje się kwotę określoną wskaźnikiem przyrostu wolnego od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w 1985 r.;

6) w art. 32:

a) w ust. 4 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z tym że od gruntów rolnych i leśnych zajętych na inne cele po dniu 1 stycznia 1986 r. — 15 zł od 1 m² powierzchni.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rady narodowe stopnia podstawowego mogą obniżać stawki podatku od nieruchomości.”;

7) w art. 33:

a) w pkt 1 przecinek na końcu skreśla się i dodaje się wyrazy „oraz państwową jednostką organizacyjną „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) jednostki organizacyjne zrzeszone w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, z wyjątkiem budynków, budowli i gruntów:

- przedsiębiorstw (zakładów) produkcji materiałów budowlanych i prefabrykatów,
- wojewódzkich spółdzielni budownictwa wiejskiego,
- wojewódzkich zakładów gospodarki materiałowej i zaopatrzenia.”;

c) w pkt 7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pozostające we władaniu Naczelnej Rady Spółdzielczej, centralnych związków spółdzielczych i Centralnego Związku Rzemiosła, a stanowiące własność Państwa lub jednostek gospodarczych innych niż wymienione jednostki.”;

d) w pkt 8 w lit. d) przecinek na końcu skreśla się i dodaje się wyrazy „oraz przez zarządy tych dróg.”;

e) dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) wyeksploatowane wyrobiska górnicze.”;

8) w art. 35:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jednostki gospodarcze, w których wystąpią koszty i straty nieuzasadnione, uiszczają podatek dochodowy, o którym mowa w art. 34, również wtedy, gdy wykażą stratę bilansową.

1b. Kwota podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1a, obciąża rozliczenie wyniku finansowego za rok obliczeniowy.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Podstawę opodatkowania pomniejsza się o odpisy na fundusz efektów wdrożeniowych, dokonane na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;

9) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Podatek dochodowy wynosi 65% podstawy opodatkowania.

2. Jednostki, uspołecznione handlu zagranicznego, w tym także będące spółkami prawa handlowego, uiszczają podatek dochodowy w wysokości 75% podstawy opodatkowania.”;

10) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Podatek dochodowy, po uwzględnieniu obowiązujących ulg w tym podatku, nie może być niższy niż 20% podstawy opodatkowania.”;

1) w art. 42 po wyrazach „sprzedaż na eksport” dodaje się wyrazy „oszczędność surowców, materiałów, paliw i energii oraz zagospodarowanie surowców wtórnych.”;

12) w art. 45 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe zasady obliczania podatków oraz terminy i tryb ich płatności, z wyjątkiem podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.”;

13) w art. 48 w ust. 1 wyrazy „do 1985 r.” zastępuje się wyrazami „do 1990 r.”;

14) dodaje się art. 53 w brzmieniu:

„Art. 53. Podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń stanowi dochód budżetu centralnego.”

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181 i Nr 54, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 3 wyrazy „należny odpis na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej” zastępuje się wyrazami „należna wpłata podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, o którym mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50 oraz Nr 37, poz. 174).”;

2) w art. 7:

a) w ust. 2 po wyrazach „fundusz załogi” stawia się przecinek i dodaje wyrazy „fundusz efektów wdrożeniowych”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo gromadzi na odrębnych rachunkach bankowych środki funduszu efektów wdrożeniowych oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego.”;

3) w art. 8 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Fundusz rezerwowy tworzy się z odpisów z zysku do podziału. Odpis na ten fundusz nie może być niższy niż 10% zysku do podziału pomniejszonego o kwotę ulg w podatku dochodowym, jeżeli w decyzjach o ich przyznaniu ustalono obowiązek przeznaczenia ich na określone cele. Przedsiębiorstwo może zaniechać odpisów na fundusz rezerwowy, gdy stan tego funduszu przekroczy równowartość 4% kosztów działalności eksploatacyjnej przedsiębiorstwa w roku sprawozdawczym.
2. Przedsiębiorstwo przeznacza fundusz rezerwowy na pokrycie straty, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz na spłatę podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, nie znajdującego pokrycia w zysku do podziału.”;
- 4) w art. 9:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) koszty i dochody z tytułu likwidacji lub sprzedaży środków trwałych,”;
- b) w ust. 4 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Z pozostałej części funduszu rozwoju mogą być również udzielane pożyczki innym przedsiębiorstwom państwowym lub innym jednostkom gospodarki uspołecznionej na zasadach określonych w art. 34a.”;
- 5) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:
- „Art. 9a. 1. Fundusz efektów wdrożeniowych tworzy przedsiębiorstwo:
- 1) z części zysku przed opodatkowaniem, osiąganego z wymiernych efektów ekonomicznych wdrożenia nowych rozwiązań technicznych lub organizacyjnych będących wynikami prac badawczych, wykonanych przez przedsiębiorstwo lub nabytych od jednostek badawczych albo od innych jednostek,
- 2) z przychodów uzyskiwanych przez przedsiębiorstwo z wykonywania prawa — w rozumieniu przepisów o wynalazczości — lub z tytułu udostępnienia nie chronionego projektu wynalazczego albo przekazanych doświadczeń.
2. Fundusz efektów wdrożeniowych przedsiębiorstwo przeznacza w szczególności na nagrody dla autorów (współautorów) wdrożonych nowych rozwiązań technicznych lub organizacyjnych i osób bezpośrednio współdziałających w realizacji pracy badawczej oraz we wdrożeniu wyniku pracy badawczej.
3. Nagrody wypłacone z funduszu efektów wdrożeniowych przedsiębiorstwa lub jednostki badawczej nie wchodzi do podstawy naliczania podatku od płac i składek na ubezpieczenia społeczne.
4. Rada Ministrów określa szczegółowe zasady dokonywania odpisów na fundusz efektów wdrożeniowych oraz dokonywania wypłat z tego funduszu.”;
- 6) w art. 10 w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „Jeżeli na rachunku zakładowego funduszu socjalnego lub zakładowego funduszu mieszkaniowego przedsiębiorstwa wystąpi nadwyżka kosztów danej działalności nad funduszem, to z funduszu załogi w pierwszej kolejności uzupełnia się odpowiedni fundusz zakładowy do wysokości poniesionych kosztów.”;
- 7) w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „w tym również zasiłków chorobowych wypłacanych w czasie trwania stosunku pracy” skreśla się;
- 8) art. 34 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 34. 1. Przedsiębiorstwo może samodzielnie przekazywać na finansowanie przedsięwzięć wspólnych środki obrotowe oraz środki funduszy, o których mowa w art. 7 i 26, innym przedsiębiorstwom, zrzeszeniom i jednostkom gospodarki uspołecznionej oraz ministrom koordynującym.
2. Zasady gromadzenia i wykorzystania środków przekazywanych na przedsięwzięcie wspólne określa umowa zainteresowanych jednostek gospodarki uspołecznionej.”;
- 9) po art. 34 dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:
- „Art. 34a. Przedsiębiorstwa mogą udzielać innym jednostkom gospodarki uspołecznionej pożyczek. Warunki udzielenia pożyczki, w tym oprocentowanie i sposób spłaty, określa umowa.
- Art. 34b. 1. Przedsiębiorstwo może gromadzić środki finansowe na cele rozwojowe i modernizację w drodze emisji obligacji. Dokonanie emisji obligacji wymaga zgody Ministra Finansów.
2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady emisji, oprocentowania i wykupu obligacji oraz zasady odpowiedzialności za zobowiązania z tego tytułu.”;
- 10) w art. 41:
- a) w ust. 4 wyrazy „inwestycji rozpoczętych przed 1984 r.” zastępuje się wyrazami „inwestycji przedsiębiorstw rozpoczętych przed 1984 r. oraz inwestycji centralnych”;
- b) dodaje się ust. 8—10 w brzmieniu:
- „8. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe warunki korzystania przez przedsiębiorstwa z ulg we wpłatach części odpisów amortyzacyjnych do budżetu centralnego lub na scentralizowany rachunek amortyzacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.
9. W razie nieterminowego przekazania ustalonej części odpisów amortyzacyjnych na scentralizowany rachunek amortyzacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, albo na scentralizowany fundusz rozwoju tworzony w myśl przepisów wydanych na podstawie art. 38 lub na inny fundusz scentralizowany tworzony na podstawie odrębnych przepisów, przedsiębiorstwo wpłaca na odpowiedni rachunek odsetki za

zwłokę w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.

10. Przepisów ust. 1—8 nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych będących jednostkami drobnej wytwórczości. Przeznaczenie odpisów amortyzacyjnych tych przedsiębiorstw określa ustawa z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11)."

11) dodaje się art. 46 w brzmieniu:

„Art. 46. Przepisy art. 9a stosuje się do jednostek gospodarki uspołecznionej, o których mowa w art. 1 ustawy o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej.”

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) podstawowe cele i kierunki polityki społeczno-gospodarczej,

2) szczegółowe ustalenia planu,”;

2) w art. 17 w ust. 2 kropkę na końcu tego ustępu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przekształceń strukturalnych w gospodarce narodowej.”;

3) w art. 33:

a) w ust. 1 na końcu po wyrazie „zaopatrzenia” dodaje się wyrazy „oraz do wprowadzenia w drodze rozporządzenia opłat na rzecz budżetu państwa od jednostek gospodarczych naruszających przepisy dotyczące zaopatrzenia materiałowo-technicznego, przy równoczesnym określeniu wysokości opłat i trybu ich pobierania oraz organów powołanych do orzekania w tych sprawach.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu zapewnienia wykonania najważniejszych zadań w dziedzinie warunków życia ludności, obronności kraju oraz rozwoju gospodarki Rada Ministrów w latach 1986—1990 może:

1) określać priorytety realizacyjne w formie zamówień rządowych i programów operacyjnych oraz ustalać rodzaj i zakres gwarancji zaopatrzeniowych i preferencji finansowych dla jednostek gospodarczych, które uczestniczą w ich realizacji,

2) w szczególnie uzasadnionych wypadkach — jeżeli przedsiębiorstwo państwowe, mimo udzielenia gwarancji zaopatrzeniowych, odmawia zawarcia umowy o realizację zamówienia rządowego bądź programu operacyjnego mieszczącego się w profilu jego działalności — upoważnić organ założycielski do nałożenia na to przedsiębiorstwo obowiązku zawarcia takiej umowy; upoważnienie takie może być również udzielone właściwemu organowi w stosunku do spółdzielni lub innej jednostki gospodarki uspołecznionej,

3) ustalić w drodze rozporządzenia — po konsultacji z Ogólnopolskim Porozumie-

niem Związków Zawodowych — wykaz zakładów pracy o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub obronności kraju oraz użyteczności publicznej, w których stosuje się podwyższony wymiar czasu pracy do 8 godzin na dobę i 46 godzin na tydzień. Praca wykonywana ponad normy czasu pracy określone zgodnie z przepisami prawa pracy stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Godziny przepracowane w dodatkowe dni wolne od pracy nie podlegają wliczeniu do liczby godzin nadliczbowych, dopuszczalnej w myśl art. 133 § 2 Kodeksu pracy.”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Po upływie każdego roku stosowania reglamentacji oraz priorytetów realizacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Rada Ministrów przedstawia Sejmowi sprawozdanie o wynikach stosowania reglamentacji oraz priorytetów realizacyjnych wraz z programem ograniczenia zakresu ich stosowania, łącznie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3.”

Art. 5. W ustawie z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. Nr 36, poz. 165) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Postępowanie wewnętrzne mające na celu poprawę gospodarki przedsiębiorstwa wszczy-
na się, gdy:

1) występuje zagrożenie, że płatne z zysku zobowiązania przedsiębiorstwa wobec budżetu przewyższą zysk bilansowy przedsiębiorstwa, lub

2) zagrożona jest zdolność przedsiębiorstwa do sfinansowania ze środków funduszu rozwoju lub innych funduszy o podobnym charakterze co najmniej:

a) spłaty kredytów bankowych wraz z należnymi odsetkami w wysokości i terminach ustalonych w umowach kredytowych,

b) terminowego pokrywania płatności związanych z przygotowywanymi lub realizowanymi inwestycjami finansowanymi ze środków funduszu rozwoju lub innych funduszy o podobnym charakterze, a także z ich udziałem,

c) terminowej spłaty innych zobowiązań zaciągniętych przez przedsiębiorstwo, obciążających fundusz rozwoju lub fundusze o podobnym charakterze.”;

2) w art. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsięwzięcia zmierzające do likwidacji zagrożeń, o których mowa w art. 4, oraz do osiągnięcia wyniku finansowego zapewniającego możliwości rozwoju przedsiębiorstwa.”;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Po otrzymaniu zawiadomienia, że wyniki działalności przedsiębiorstwa wskazują na konieczność podjęcia postępowania we-

wewnętrznego, o którym mowa w art. 4, organ założycielski może powołać komisję przewidzianą w art. 50 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176 oraz z 1984 r. Nr 45, poz. 242 i Nr 54, poz. 275).";

- 4) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organ założycielski może także ustanowić zarząd komisaryczny, jeżeli organy przedsiębiorstwa mimo wezwania, o którym mowa w art. 5 ust. 3, nie wszczęły postępowania wewnętrznego, a komisja, o której mowa w art. 12, uznała takie postępowanie za niezbędne.”

Art. 6. W ustawie z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Dochodami funduszu są:

- 1) dotacje z budżetu centralnego,
- 2) środki pochodzące z innych źródeł, uzyskiwane na podstawie odrębnych przepisów.”;

- 2) art. 3—5 skreśla się;

- 3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Pozostałość środków funduszu na koniec roku przechodzi na rok następny.”;

- 4) art. 21 i 22 skreśla się;

- 5) art. 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. Środki finansowe, należności i zobowiązania Funduszu według stanu na koniec 1985 r. przejmuje budżet Państwa.

Art. 24. Przy ustalaniu obciążeń za lata 1984 i 1985 stosuje się dotychczasowe przepisy.”

Art. 7. 1. Minister do Spraw Cen ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolite teksty:

- 1) ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych,
- 2) ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej,
- 3) ustawy z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości,

z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitych tekstów i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

175

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą.

Na podstawie art. 303 § 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) i art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414, z 1950 r. Nr 20, poz. 170 i Nr 36, poz. 333, z 1960 r. Nr 20, poz. 119 i z 1968 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976 r. Nr 3, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio również do osób wykonujących pracę nakładczą na rzecz nie uspołecznionych zakładów pracy.”;

- 2) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Za wykonaną pracę przysługuje wynagrodzenie obliczone według stawek jednostkowych.

2. Podstawę ustalenia stawek jednostkowych stanowią zasady wynagradzania określone na podstawie art. 79 Kodeksu pracy dla pracowników zatrudnionych w gospodarce społecznej przy pracach tego samego rodzaju. Zakres stosowania zasad wynagradzania i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla wykonawców pracy nakładczej określa — na wniosek właściwego ministra lub zarządu centralnego związku spółdzielczego — Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z właściwym związkiem zawodowym.

3. Zakład pracy, który wprowadził zakładowy system wynagradzania na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25), może do wykonawców, w zakresie określonym w trybie ust. 2, stosować zasady wynagradzania i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą, przyjęte w porozumieniu (regulaminie).